

DĚKANSKÝ ÚŘAD TRHOVÉ SVINY

PAMĚTNÍ
KNIHA

Děkanský úřad Trhové Sviny.

Pamětní kniha

Založena roku 1950.

In nomine Domini!

Rok 1950.

Třhové Lviiny, které jsou už více než 500 let městem, mají velmi pěkný děkanský kostel, zasvěcený Nanebevstoupení P. Marie. Původní kostel byl založen v r. 1060, během století prošel několika přestavbami. Tak, jak jej vidíme nyní, je od poloviny minulého století bere směrem. Socha Madony na hlavním oltáři je z roku 1520.

Fara od roku 1842 je děkanstvím.

U Třhových Lviinů náleží jako filiální poustevna kostel Nejsvětější Trojice u Třhových Lviinů. Je postaven blízko pramene, u něhož prý se událo 13. června r. 1651 andělské zjevení. Svým slohem připomíná ruské pravoslavné kostely.

Od minulého roku patří k Třhovým Lviinům též kostel sv. Filipa a Jakuba ve Slavči. Dříve náležel k Žumberku, jen během války, kdy Žumberk byl včleněn do Německé Říše - nikoliv však Slavče, která měla vesměs české obyvatelstvo - patřil sem. Po válce však žádali slovečtí osadníci přefarčení do Třhových Lviinů, hlavně z důvodů komunikačních, a bylo jim vyhověno. Mšě sv. sloužil ve Slavči po léta někdejší katecheta v. v. P. Josef Kollaba. Kostel ve Slavči je knihovně spraván samou obcí; věřící si jej sami sbudovali v r. 1903.

Dále je na Rejtech kaple Nanebevstoupení P. Marie, která má charakter filiálního kostela.

U října r. 1948 odesel někdejší děkan P. Jan Dobrodinský do Českých Budějovic k sv. Janu Nepomuckému. Uprázdněnou farnost pak administroval dp. Stanislav Sasina, po roce - v srpnu 1948 - byl sem jmenován děkanem dp. Jan Urban.

Duchovní správa u nás všude byla stále obtížnější, nedostatek kněží se projevuje čím dál více. Zde v Třhových Lviinách vypomáhali svítilný už P. Kollaba a katecheta v činné službě P. Jaroslav Němec. Poněvadž duchovní správce v Besednicích vdp. Alfons Janáček byl už starý a nemocen, převzal na něho někdejší děkan Urban část duchovní správy. Každou neděli sám jezdil sloužit mši sv.

a pravděpodobně tam vykonával i jiné funkce duchovní správy. Od roku 1945 bylo nutné zde odsud excurrando administrovat i pohraniční Žumberk. Že těchto důvodů byla počátkem r. 1950 křesťena v neděli třetí misě sv., která bývala zpívána o 1/2 11. hodině, ale byla při ní nepatrná účast věřících.

Od 1. ledna 1950 jsou ve zdejšímu kostele pouze dvě misě sv., a to o 1/2 8. hodině ráno a v 9 hodin dopoledne, která dříve bývala f. školní; nyní se stala farní.

Pohnuté a slisněné církevní poměry u nás a možná i jiné důvody způsobily, že děkan Urban opustil zdejší duchovní správu a jeho pobyt je neznámý. Pravděpodobně odjel na hranice naší republiky. Stalo se tak v první polovině srpna r. 1950. Katecheta Němec byl na prázdninách, a tak šla duchovní správu spočívala na starém dp. katechetovi Kollabovi a na zdejším rodáku vdp. prof. Magre Kásparu Šojdlovi, který sem podle potřeby z Českých Budějovic dojížděl.

Na uprázdnění místo jmenoval budejovický biskup ndp. Dr. Josef Hlouch pisatele těchto řádků, P. Jaroslava Koluba, dosavadního kaplana v Dešné u Soběslavi a excurr. administrátora v Dívě. Tímto jmenováním jsem nebyl příliš potěšen. Byl jsem na to místo mladý, málo zkušený; teprve 3 roky knězem. Zároveň jsem byl jmenován excurrando administrátorem v Žumberku a v Besednici, kde vdp. Janák šel od 1. října do penze. Zatím žil v Besednici a bydlil ve farní.

Náboženské poměry zde v Tichových Svíních nebyly na tuto dobu špatné. Celkově bylo dost lidí věřících, kostel v neděli naplněný, dosti slušná účast u sv. přijímání i ve všední dny. K 1. sv. přijímání byly děti voděny ve 3. školním roce; z venkovských škol, kde vyučoval děkan nebo laická síla (katecheta Jan Křišník, zároveň kostelník v Besednici, vyučoval náboženství kromě besednické farnosti také ve Slavci a v Čáslavě), většinou již v druhém školním roce.

Tichové Sviny už dříve byly soudním okresem. Od minulého roku, kdy byla lidová správa reorganizována, se staly okresním městem. Budova Okresního národního výboru se začíná stavět.

Podle záznamů a sjišťování děkana Urbana bylo v jednotlivých obcích :

	katolíku :	čsl. nábož. :	evang. :	bez vyzn. :	dalš. :	Celkem :
Jihové Sviny :	2100	386	56	42	1 unitář, 2 israel. 1 ortodox. 2 advent.	2590
Borštkov :	44	3				47
Březí :	116					116
Bukavice :	120	4				124
Čejčov :	97					97
Čáslavice :	89	15	2	1		107
Heblany	126					126
Mohutice	112					112
Lviště	75					75
Něchov	93		3	2		98
Neretice	54		3			57
Otěvka	210	2				212
Pankov	150					150
Todně	104					104
Trutmanů	89	7				96
Přebec	177	18				195
Štělčičko	76					76
Slavče	187					187
Zaluží	51					51
	4070	435	64	45	6	4620

Je ovšem pravda, že tato čísla nejsou naprosto přesná a že mohla platit jen v době sjišťování. Toto bylo na jaře v roce 1949. Tedy už dnes jsou změny, a to jak v počtu obyvatel, tak také v proporcích jednotlivých náboženství. Následkem odpadové propagandy je rozhodně víc lidí bez vyznání. A zdá se, že v dalších letech se to ještě vysupňuje.

Náboženské poměry v Žumberku nebyly příliš shvělé. Je to farnost pohraniční. Novousedlí Češi své náboženské povinnosti

neplní. Farnost udržují vesměs Slováci, kteří se tam přistěhovali z Rumunska asi v letech 1948 a 1949.

Pro úplnost - poněvadž není po ruce farní kronika v Žumberku - podávám zde počet obyvatel farnosti Žumberk:

	katolíci:	čsl:	wang:	bez vyzn.:	Celkem:
Žumberk	71	3	1		75
Bošejov	104	2		3	109
Chudejov	16	6			22
Střeriměřice	30	5			35
Veska	25	4			29
Žid	103	36			139
Hrádek	36	4			40
Pěčín	57	7	4		68
Klažary	57	2			59
Chvalkov	57	8			65
	556	77	5	3	641

U Besednici, která je poměrně malou farností, byly náboženské poměry velmi neurčité. Je tam mnoho lidí jiných náboženských vyznání nebo bez vyznání. Žalostná náboženská společnost českoslov. je tam dosti silná, hodně je tam také unitářů. Rozvrst je tam ještě z dob první republiky. Pokud však katolíci zbýlí, vedou si dobře a jsou dosti obětaví.

Budova děkanskví v Trhových Sviních není pěkná a vhodná. Je stará, sešlá, místnosti jsou špatné a vlhké. Nahore 3 místnosti má pronajate profesor hudby Josef Kores, ředitel zdejšího kúru. Matka děkana Urbana zde mluví. A tak pro mne prakticky zbyla jen 1 místnost, bývalá kaplanka, kterou jsem si jakž takž upravil.

Od 1. ledna 1950 jsou nařízeny občanské svátky. Církevní svátky mohou být až po ukončení obřadu občanského. Rovněž narození a úmrtí musí být hlášeny civilnímu matkáři místních národních výborů. Naše matřiky vedeme jen pro

K praxejšímu vedení duchovní správy jsem byl nucen udělat některé změny dosavadního pořádku. Mše sv. ve všední dny jsem určil na dobu 6,45. V neděli o 1/2 8. a v 9 hodin. Od 1. ledna 1951 je však druhá mše sv. až ve 1/4 10, pro lepší pohodlí lidí, kdo jedí do kostela autobusy. Odpolední nebo večerní pobožnosti s prořehnutím tu byly konány každou sobotu a neděli. Sobotní prořehnutí zde nařídil už odp. biskup Jirsík skoro před 100 lety; vím, že je to přáním našeho odp. biskupa Hloučka, aby ve městech byly v sobotu odpoledne nebo večer prořehnutí konány. Bohužel, bylo zde stále více a více uprádaly, zúčastňovala se jich nepatrná hrstka věřících (někdy také 4-5); také je tu nebezpečí - kdybych dělal pro jejich zachování větší propagandu - že někteří vlášní věřící by je mohli považovat jako náhradu za nedělní mši sv. „Když jdu v sobotu, nemusím už v neděli.“ A jako náhradu za krušení sobotní pobožnosti jsem postupně uváděl večerní mše sv. v pátky a některé jiné liturgické dny církevního roku. Samozřejmě se souhlasem odp. biskupa.

Právě při mém nástupu do Trhových Svini, 1. září, zemřel odp. katecheta Kollaba. Pohřben byl zde v pondělí 4. září, pohřbíval Msgr. Karel Reban z Čes. Budějovic.

Definitivně jsem se nastěhoval do Trhových Svini 7. 9. 1950. Byl jsem sám, hospodyně jsem neměl. Strávil jsem se různým způsobem: obvykle jsem obědval v hospodě u Stráškých (Mlínů), snídani a večere jsem si připravoval sám. Od ledna 1951 jsem přijal jako kancelářskou sílu na půl dne bývalou hospodyně dp. katechety Kollaby sl. Marii Steinbauerovou. Po dvou letech jsem ji přijal jako hospodyně.

Ustálený pořádek nedělních bohoslužeb: o 1/2 8. hod. ráno má mši sv. dp. katecheta Němec, pak odjíždí do Slavče. Já mívám mši sv. na osadníky ve 1/4 10, pak jedu do Zumberka nebo do Besednice. Odpoledne opřít střídám Zumberk a Besednici.

V Besednici je kostel zasvěcený sv. Prokopu, v Zumberku Kletí sv. Jana Křtitele.

Mše sv., které tradičně bývaly v kostele Nejsv. Trojice: v úterý po velikonocích, na sv. Marka, 1 křížový den, o pouti na svátek Nejsvětější Trojici, v pondělí po svátku rekviem na + osadníky, na svátek sv. Petra a Pavla nebo následující neděli, na sv. Dominika, 8. kříž nebo následující neděli. Druhou neděli po velikonocích a první neděli v říjnu bývala v ambitech kostela Nejsv. Trojice mariánská pobožnost velkého rozsahu a následovala mše sv. 8. kříž to bylo myšleno jako poděkování za kříž. Na tyto 3 dny a na sv. Petra a Pavla, dále na sv. Marka a křížový den tam chodivali věřící procesím.

Tento pořádek se snažíme zachovat podle možnosti s malými výjimkami: procese se těžko už dají udržovat; vzhledem k časové tísní není možno konat mši sv. na sv. Petra a Pavla. Od r. 1951 se tam koná mše sv. buď 13. června nebo následující neděli. Též 2-3x večer v květnu ve spojení s májovou pobožností.

V kapli Nabevstoupení Páně na Rytech se udržuje pout a 1 křížový den. Na přání lidí tam mívám mši sv. ve všední den častěji, průměrně 1x na měsíc.

V kapli sv. Terenzie v Merilesi (tak byla nyní nazvána Krutman) bývá mše sv. v neděli před svátkem sv. Terenzie. Po svátku v neděli je totiž zde ve Svinech posvěcení.

V kapli Bolesné P. Marie v Něchově je poutní mše sv. v neděli po naší pouti, obvykle poslední neděli v srpnu.

V kapli Navštívení P. Marie v Rankově je pout v neděli po svátku Navštívení P. Marie.

V těchto kaplích se snažím podle možnosti sloužit také mši sv. jednou v postě a jednou v adventě, tak aby starší a nemocní, kteří už do kostela nemohou, měli příležitost přistoupit k svátostem v kapli.

V roce školním 1950-1951 jsem vyučoval nábožensství v prvních třídách a ve třetí třídě školy v Tichových Svinech.

V oslotních třídách národní i střední (byvalé měšťánské) školy vyučoval zdejší pan katecheta Němec. V přespolečných škol jsem vyučoval v Trčebči; ve Slavěi a v Čáslavských učil pan Horšíšek v Besednice. V Todni ještě v tomto školním roce na mé pořádání učil vdp. děkan Prokoš ze sv. Jana nad Malší, který sám vyučoval po mnoho let.

Kromě zdejších škol jsem měl obě školy v farnosti Žumberka, t. j. dvojtřídku v Žumberku a jednatřídku v Pěčíně.

V nsp. biskupem Hlouchem byl v této době jedině možný styk písemný. Jinak byl na konsistoř dosazen jako generální vikář vdp. P. Josef Buchta ze Slerška. Styk mezi námi a lidovou správou zprostředkovávali okresní a krajské církevní tajemníci. Od r. 1950 byl zdejším okresním církevním tajemníkem pan Václav Berger.

Bylo snahou církevních tajemníků, alychom se my kněží co nejvíce zapojovali do veřejných funkcí. Při tak rozsáhlé duchovní správě - jako je tady - není divu, že jsem na tyto věci neměl mnoho času a vyhýbal jsem se jim.

V druhé polovině listopadu jsem byl nucen zúčastnit se povinného politického školení kněží v Praze. Byli jsme ubytováni v semináři v Dejvicích. Školení trvalo 14 dní, na neděli jsme mohli domů. Kromě toho jsem byl doma ve středu 22. listopadu, na svátek sv. Cecilie. V posledních letech totiž tady zavedl profesor Kores duchovní koncerty na ten svátek, které mívaly pěkný úspěch. Letos dal nsp. biskup dovolení k večerní mši sv., která byla slavná a účinkoval při ní zdejší chrámový sbor a pozvaní solisté a hudebníci v Českých Budějovic. Slavnost se velmi pěkně vydařila. Kázání o sv. Cecilii měl vdp. Sasina z Benšova Újevou.

Každou první neděli v měsíci se zde koná měsíční pobožnost k Nejsv. svátosti. Koná se ráno po první mši sv. a obvyčejně ji má vdp. katecheta Němec.

V adventě jsou poráty, obvykle je má dp. Němec. Přijíždí slušně navštívené, ne však tak, jak jsem byl navštíven odjinud. Zvláště děti mi tu schází, nejsou navyklé na to, aby se porátů účastňovaly.

Velice krásné byly letos vánoce. Šťedří den připadl na neděli. V noci byla slavná půlnoční mše sv., při níž dával prof. Kores svou vlastní skladbu - českou vánoční mši pro smíšený sbor a orchestr: „Narodil se nám Spasitel.“ Bylo to opakováno na Boží hod ve dne a na Nový rok.

Rok 1951.

V postní době bývala každou neděli odpoledne křížová cesta a postní cyklické kázání. Poněvadž mám vlastně v neděli příliš mnoho povinností, přeložil jsem tato kázání na pátky večer, koná se totiž v pátky večerní mše sv., je tedy kázání vhodné. Podle doslechu se zúčastňuje v pátky více lidí, než tomu bylo v neděli odpolednu.

Velikonoce byly velmi obšírné. Byla ještě zima (Boží hod 25. března). V Besednici vykonal velkopátekční obřady odp. katecheta Němec. "Vzkříšení" jsem měl zde a v Žumberku v sobotu večer; bylo povoleno po náměstí. V Besednici jak průvod "Vzkříšení" s následující mší sv. až na Boží hod v 7 hod. ráno. Bylo to velmi působivé a zúčastnilo se mnoho lidí.

V pondělí velikonoční jsme zde měli slavnostní obnovou křesťanské slibu těch dětí, které letos 14. května přistoupí k 1. sv. přijímání. Ve Svinech se ještě jedná o děti ze třetí třídy, teprve pro příští rok mám v plánu, že vezmu i děti z druhé třídy.

Od května jsem převzal také školy (měšťanky) v Besednici; pan Korišník zase v Žumberku. Bylo to na jeho vlastní žádost.

Hlavní výstav Nejsvětější svátosti (s. sv. „osadní svátek“) je v naší farnosti na svátek sv. Jana Nepomuckého 16. května. V Žumberku má být 14. května; asi po dva roky se to snažím zachovat; protože však tam pro to podmínky nejsou, bude nutně od toho upustit.

Křížové průvody se letos konaly na Červený vršek a na Říjta. Průvod Božího těla jen kolem kostela; po náměstí povolen nebyl.

13. června tomu je letos 300 let od andělského zjevení, které dalo podnět k vystavění kapličky nad pramenem u Svate Trojice a k vystavění kostela Nejsv. Trojice. Na základě povolení odp. biskupa a po určitém váhání i státních úřadů jsme mohli toto výročí píšobivě oslavit.

Dne cadente 13. června byla v kapličce u pramene ráno o 1/2 7. hodině sloužena volivní mše sv. k Nejsv. Trojici.

V neděli 5. po sv. Duchu, 17. června, byla v děkanském kostele ráno o 1/2 8. hod. mše sv. u Svate Trojice zprovidal velp. katecheta a měl samu mši sv. v 9 hodin.

V 10 hodin vyšel z děkanského kostela v Těhových Svinech průvod s hudbou ke kostelu Nejsv. Trojice. Počasí nám přálo, účast lidu velika (v průvodu se odhadovalo na 900 lidí). Před ambity kostela byl postaven oltář. Těmu měl slavnostní kázání odp. administrátor z Benešova "č. P. Jaroslav Šubrt. Po kázání byla slavná mše sv. sub divo, celebroval dp. Šubrt na asistence dp. Němce a mé. Hudba hrála při mši sv. "Ježíši, Králi". Po mši sv. byla proborňost na mír ve světě a průvod s hudbou se vrátil do děkanského kostela, kde bylo "Te Deum" a světlostné požehnání.

Některé fotografie ze slavnosti jsou připojeny; byly také poslány odp. biskupovi, který je s díky přijal a snad nařádl do konsistorního archivu.

Rizue' náběry kostela Nejsv. Trojice:

Hlavní oltář kostela
Njso. Trojice.

Část procesí

Ze vše sv.

Evangelium při slavné mši sv.

Klářanů vop. Lúbrla.

Uklon před ambity

Uklon před ambity

Každoročně konáme na začátku školního roku vyjádření Ducha sv. a na konci školního roku „Te Deum“. Obojí je konáno dvakrát. 1. krát a poslední den školy pro děti radejských škol, nejbližší neděli pro děti v venkovských škol.

Poutní slavnost po svátku Nanebevstoupení P. Marie v neděli 19. srpna se konala na mimořádně velké účasti věřících. Loni bylo Nanebevstoupení prohlášeno za dogma. Kázání se slavnou mší sv. měl Msgr. Kaspar Šojdl z Č. Budějovic.

V Žumberku jsme už dostali svon, který byl po několik let v opravě v Čechách u Berna. Asi v pátek jsme konali slavnostní navěšení svonu, promluvu měl vdp. administrátor z Benešova^u p. P. Stanislav Sasina. Dp. Šubert jej tam na jaře pouze nastupoval, když byl na vojenském cvičení. Dp. Sasina také letos na svátek sv. Cecilie měl kázání a slavnou mši sv. Na kůru při ní účinkoval radejský chrámový sbor a Lukova kvarteto z Českých Budějovic.

V novém školním roce kromě dosavadních škol mi připadla Todeň. Pan Hoříšník z Besednice měl být jako laický katecheta propuštěn, ale hlavně násluhou radejského okresního církevního tajemníka pana Berga ještě pro tento školní rok ve své funkci působí. V Třhových Svincích vyučují jen druhé třídy, ostatní má dp. katecheta Němec. Druhé třídy (A i B) jsem si vaal proto, abych je mohl vést k 1. sv. přijímání.

V Žumberku od pololetí škol. roku 1951-1952 vyučuje náboženství manrička tamního ředitele školy paní Marie Hlavíčková. Teď vypomáhá ve Skropnici. Žkoušky katechetické sice nemá, ale vrdělání má dobré a je plná dobré vůle, takže její pomoc jako externí učitelky náboženství je opravdu vydatná.

V pátek i v říjnu jsme šli k Sváté Trojici s procesím.

O vánočních byla opět na kůru dávána Koresšova vánoční mše s orchestrem. V jednom neděli po vánočních jsme s ní zajeli i do Klášova.

Konečně se mi zde podařilo ustavit eucharistické kroužky dětí. Nejsou to eucharistické kroužky ve vlastním slova smyslu, je to spíše jen vědomí pospolitosti těch dětí, které se rozhodly měsíčně přistupovat k svátostem. Kroužky jsou jen neoficiální a nacvičujeme s. sv. „recitační mši“. Několikrát jsme ji provedli s velkým úspěchem.

Rok 1952.

Na Nový rok odpoledne jsme udělali s orchestrem a se zpěvolky rájezd do Besednice, kde byla provedena Křešova vánoční mše s velkým úspěchem. Zvláště výborná akustika besednického kostela přispěla k úspěchu.

zimní období tohoto roku bylo nepřetržité. Mnoho sněhu, zvláště v únoru hodně pohřbů i seopatrování. Do odlehklých míst jsem se těžko dostával, obvykle jen na saních nebo pěšky. V Žumberku ke konci března jsme byli první autem, které se tam v zimě dostalo. Bylo to k odvozu církevních matrik, které se nyní musely odebrat matričním úřadům, t. j. na Místní národní výbory, které byly správou matrik pověřeny. Staré matriky (asi před rokem 1870) přijdou do archivu do Třeboně. Zde jsme měli matriky vedeny od r. 1648, v Žumberku od r. 1631.

Od 1. ledna letošního roku byly dosavadní vikariáty zrušeny a vytvořeny nové podle okresů. Nap. biskup k tomu dal svůj souhlas. A tak i Třbové Sviny i Žumberk přestaly patřit k vikariátu doudelebskému a připadly k nově utvořenému vikariátu trhovosvinskému. Besednice spadá pod nově vytvořený vikariát kaplický. Bylo změny nabývají platnosti od 1. června letošního roku.

Ke konci března byl nap. biskup Hlouček státními úřady zbaven výkonu své funkce a odvezen k Bedějovic na neznámé místo. Diocese osiřela. Nám kněžím bylo oznámeno, že kanovníci zvolili za kapitulního vikáře P. Josefa Buchtu.

V květnu letošního roku jsem byl jmenován vikářem
 křesťanského vikariátu. Bránil jsem se tomu vši silou.
 Koncem května byly velmi rušné dny v tom ohledu. Po
 odmítnutí funkce jsem měl být přeložen do Malšic u Tábora
 nebo do Českých Budějovic, kde bych byl na konsistori.
 „Z bláta do louže...“

Vzhledem k odmítnutí funkce vikáře mi byl zakázán
 průvod provokantů s hudbou, který byl původně
 povolán. Vše bylo připraveno... pušky byly velké...
 Nakonec průvod povolil na vlastní zodpovědnost okresní
 církevní tajemník.

První sv. přijímání bylo v neděli 6. po velikonočních
 25. května. Přistoupilo 116 dětí; celá třetí třída a obě
 druhé třídy, školy přespolní, takže dosud nikdy tolik
 provokantů nebylo a asi nikdy už nebude. Bylo
 také jedno šestileté děvčátko, které bylo připraveno doma.
 Den nebyl nejhezčí na počasí. Trochu poprchalo a bylo
 chladno. Jinak se vše plně vydařilo. Děti byly ukázněné;
 nikomu se neudělalo špatně, třebaže byly lačné a slavnost
 trvala dlouho. Průvodem jsme šli s hudbou od školy přes
 náměstí do kostela. Také dospělí se chovali ukázněně.
 Po mši sv. bylo fotografování u školy. Pak jsme vrátili
 děti do sílu „U Jožky“, kde jim bylo poskytnuto občerstvení.

V dalším týdnu byla situace vyřešena. Pod nátlakem
 jsem vzal funkci vikáře a mé přeložení bylo zrušeno.
 Zároveň mi bylo slíbeno, že budu zbaven administratury
 v Besednici.

Křížové průvody se letos konaly; také průvod
 Božího těla byl po náměstí. Na svátek sv. Petra a
 Pavla, který letos připadl na neděli, jsme šli procesím
 k Sváté Trojici.

1. sv. přijímání 1952 - přespolní školy.

1. sv. přijímání 1952 - druhé třídy radejčel.

1. sv. přijímání 1952
3. řada sedí.

Začátek průvodu.

Průvod pohračky.

20.
V létě r. 1952 jsem měl zdravotní dovolenou. Nastupoval
mne zde vdp. P. Alois Larecký SVD.

Od 1. září šel do fense soběnovský farář vdp. Matuška.
Do Besednice byl jmenován dp. Karel Vrdlejš, Soběnov mu
byl dán excurrento. Besednický pan děkan Janák ještě
nějakou dobu v Besednici bydlil, proto i se svou hospodyně
přišel do charitního domu pro přestárlé kněze do Senohrab
u Prahy.

Od školního roku 1952-1953 přestává být nábožensví
ve škole povinným předmětem. Výnosem Ministerstva školství
bylo stanoveno, že děti, které se chtějí nábožensví účastňovat,
musí být přihlášeny na formuláři, který ve škole dostanou.
Přihláška musí být podepsána aspoň jedním z rodičů.
Od dalšího školního roku (1953-1954) musí být podpis obou
rodičů - přihlášku děti nedostanou, ale rodiče si ji musí
napsat. Kromě toho je nábožensví omezeno na 2.-4. třídu.
V třídě 1. a 8. bylo nábožensví zrušeno. Ty děti, které
sahají nejso do 8. třídy přihlášeny, nesmějí se nábožensví
účastňovat. Za dodržování toho nařízení odpovídají
ředitelé škol. Zkušenosť však ukázaly, že se tato odpovědnost
svalovala na dotyčné učitele nábožensví. Kueřím je
nabízáno vyvíjet jakoukoliv agitaci pro přihlášování dětí.
Za agitaci se však prohláď i pouhé oznamení ministerského
výnosu z karatelny.

Učitelé mají povinnost agitace protináboženské. A tak
hodně záleží na tom, jak se bude který učitel projeví.

Známkou z nábožensví na vysvědčení se ruší.

Ke konci října se zúčastnili všichni kněží našeho okresu brigády na třídění brambor v Mezilesi. Tato pomoc a pochopení byly se strany lidové správy kvitovány s poděkem.

Neděle po vánočních svátcích 28. prosince byla prohlášena pracovním dnem. Obězňkem konsistoře nám bylo dáno na vědomí, abychom konali tu neděli bohoslužby jako ve všední den, aby tak bylo zramištnaným umožněno splnit nedělní povinnost. Jak se později ukázalo, byl lidovou správou sladen důraz na výrok „jako ve všední den“. Někde bylo také počítáno na provinění, jestliže kněz vykonal večer mši sv., přestože se někde večer i ve všední dny mše sv. koná. Na př. u nás každý pátek a často i v jiné dny. Takovým způsobem se vykládal obězňk konsistoře ex post. Někteří kněží byli trestáni na to, jestliže si vyložili obězňk jinak (jako vlastně byl míněn: umožnit pracovním účast na mši sv.)

Postupoval jsem takto: Respektoval jsem vládní nařízení. Vzhledem k pracovním jsem ohlásil mši sv. v 6,45 ráno jako ve všední dny; pro ty, kdo mají v sobotních dopolední sněmu, byla mše sv. v 6 hod. večer. Obvyklá mše sv. v 9,15 byla také, ale byla ohlášena pro školní mládež (kteří má prázdniny) a pro staré a nemocné lidi a venkova, kteří pěšky jít nemohou a v neděli jim autobusy nejezdí. Tentokrát měli možnost jet, autobusy jezdily jako ve všední den. Toto opatření mi vyneslo trestní výměr: pokutu 1000 Kčs nebo náhradní vězení 3 dny. Podal jsem ovšem odvolání; trest byl vymazán amnestií k 9. květnu 1953.

Od 1. října šel do penze vdp. P. Daniel Wäschepelz
 v Dobré Vodě u N. Hradu. Odstěhoval se do Boršova 40let.
 Duchovním správcem byl jmenován do Horní Štropyce
 vdp. Karel Kubička, dosavadní administrátor z Hruváku.
 Dostal Dobrou Vodu excurrento, v rok později ještě Rychov
 u Nových Hradu.

Rorády byly konány dvakrát týdně jen při
 svíčkách, bez elektrického světla. Je to jakýsi návrat
 k poesii starobylých rorátů. Má to i svůj význam pastorační.
 Při svíčkách se odhodlá tu a tam k sv. zpovědi i ten,
 kdo se při plném světle ostýchá!

Proto i napříště v tom hodláme pokračovat.

Rok 1953.

Začátkem roku 1953 byly na vikariátě změny. Vzp. administrátor z Ledenic P. Josef Dvořák byl přeložen do Zábvoří u Písku a na jeho místo přišel dosavadní kaplan ze Ševětína dp. Zdeněk Lameš.

V únoru pak byla změna i v osobě okresního církevního tajemníka. Pan Berger byl z této funkce odvolán a na jeho místo přišel pan Janovský z Ledenic.

V postě se zde spovídalo po léta podle stálého pořádku: po týdnech podle jednotlivých stavů (ženy, muži, jinoši, dívky) a v jednotlivých dnech podle příslušných obcí. Nová doba si i tady vynáradala změnu. Zvykáme si spovídat tak, jak kdo přijde, a alespoň ve dvou dnech v postě dát příležitost věřícím, aby si vykonali sv. spověď u církve spovědníka. Od letošního roku to budáme ve Svinech kolem svátku sv. Josefa. Zde spovídali vzpp. děkan Jan Sukdol z Borovan, D. Raimund Chalupa z N. Hradi a Karel Kubiček ze Skropnice.

V první polovině března změnil předseda rady ministrů Sovětského svazu Josef Stalin. Po návratu z jeho pohřbu změnil prezident naší republiky Klement Gottwald. Prezidentem republiky byl zvolen dosavadní předseda vlády Antonín Zápotocký.

Přívod „Váhříšeni“ po náměstí nebyl povolen. Znění rákaru z ONV: „Vzhledem k ztrátě, která postihla náš lid úmrtím předsedy rady ministrů SSSR Stalina a presidenta naší republiky K. Gottwalda není vhodné, aby se konaly nějaké církevní slavnosti veřejně.“ Nebyl povolen přívod na 2. neděli po velikonočních k Svati Trojici, že prý by to odvádělo lidi od jaruích prací. Přívod na Boží tělo nebyl povolen proto, „že je

48.
se nás naprosta' náboženská svoboda, to znamená, že si
každá církev může vykonávat obřady na církevní půdě. Jinde
by to narušovalo náboženské cítění občanů jiných vyznání."

Vdp. Karel Kroupa, kněz pražské arcidiecése a zdejší
rodák, navrhl akademickému malíři profesoru Tvolinskému, aby
do našeho kostela umístil mozaiku sv. Jiří. Tuto mozaiku
vyvořila akad. malířka Foerstrová pod dohledem prof. Tvolinského
a měla být původně umístěna u sv. Víta v Praze. Poněvadž
se tam nenašlo pro ni vhodné místo, dostali jsme ji tím
spůsobem sem. Mozaika byla instalována začátkem května
a byla posvěcena na 6. neděli po velikonočních 17. května.

V roce 1903 byl vystavěn kostel ve Slavči. Původně patřil jako
filiální k Žumberku. Když v r. 1938 byly od Němců odbrány
t. zv. Sudety, byla také velká část farnosti Žumberk připojena
k Německu; ne však Slavče a Žaluzí, tam bylo obyvatelstvo
vesměš české. Během okupace 1939-1945 patřily Slavče a Žaluzí
dočasné farnosti k Těhovým Sviniím, po válce opět k Žumberku.
Obě osady řádaly přefarce. Žumberk po vystěhování Němců
ztratil na významu. Mnoho osidlen; jsou tam nyní
Češi a hodně Slováci a Rumunská. O roce 1949 byly sedy
Slavče, Žaluzí a samoty „Přerý“ (lidově zvané „Pavín“)
připojeny narvalo farnosti k Těhovým Sviniím. Kostel sv.
Filipa a Jakuba ve Slavči se stal filiálním kostelem Těhových
Svinií. Už i dříve tam sloužili misě sv. kněží ze Svinií
(v Žumberku byl kněz německého jazyka); po mnoha' léta tam
na každou neděli jezdil vdp. katecheta v. v. Kollaba. Nyní
tam skoro pravidelně v neděli slouží misě sv. vdp. katecheta
Němec.

Svátek sv. Filipa a Jakuba připadl letos na pátek. Pout
ve Slavči se konávala vždy v neděli po svátku, letos to mělo být
3. května. Neděle 3. května však byla letos vládním nařazením
prohlášena za pracovní a volno pracovní bylo přisuzeno
na sobotu 2. května. Využili jsme toho pro pout ve Slavči
a zároveň pro oslavu padesátiletého svátání kostela. A tak

v sobotu 2. května byly ve Slavči dvě mše sv., hodně lidí, na slavečské poměry i hodně sv. spovědi a sv. přijímání. Také svědky bylo toto výročí křtiny ve Slavči oslaveno.

V tomto školním roce také ve Slavči vyučují náboženství. Protože v dalším školním roce 1953-1954 pan Nováček z Besednice nevyučuje, přejímám Čábrkovic a ve Slavči račná učil vdp. Katecheta Křemec.

První sv. přijímání jsme měli na Boží hod svatodušní 24. května. Přívod děti nebyl povolen; také jsme se nesli fotografovat ke škole, ale do atelieru. Tědence je stále větší, aby náboženství se od školy oddělilo. Škola má být jednoduší, založená na materialistickém světovém názoru.

Od letošního roku obnovujeme procesi Božího těla u Svaté Trojice. Kdysi prý to tak bylo, že ve čtvrtek byl přívod zde ve Lvinech a v neděli pak u Svaté Trojice. Poněvadž čtvrtek není u nás státně uznaným svátkem, v neděli po Božím těle jsme konali přívod kolem kostela zde ve Lvinech a o týden později u sv. Trojice. Tam se může přívod křtiny rozvinout, poněvadž tam máme ambity, tedy je to „na církevní půdě.“

V květnu byl kateče P. Josef Buchta, dosavadní kapitulní vikář v Českých Budějovicích. Na jeho místo byl jmenován kanovník a duchovní správce u sv. Jana v Českých Budějovicích P. Antonín Titmann. K sv. Janu do Českých Budějovic přišel vdp. vikář z Českých Velevic P. František Votruba. Je rodák z nedalekého Ostrolov Ujenda.

V srpnu byl kateče vdp. děkan z Borovan P. Jan Šubdol. V Borovanech se stal administrátorem dp. Antonín Sedláček.

V sobotu 31. května bylo mušeno vázané hospodářství, které u nás bylo od začátku války 1939. Odběr pokrmů, šatstva, obuvi a některých jiných věcí byl vázán na listy. Po válce se to různě upravovalo, některé věci byly uvolněny,

některé jen podmíněně: určitou část dostal společitel na listky; chtěl-li více, mohl si to koupit, ale za značně vyšší cenou. K 1. červnu 1953 byly listky zrušeny, ceny zavedeny jednotné a byla provedena měnová reforma. Základní jednotkou stala 1 Kčs v poměru 1:5; tedy za 5 dosavadních korun byla vydána 1 Kčs nová, avšak jen do 300 Kčs; další peníze byly měněny 1:50. Poměrně mnohem výhodněji byli na tom ti, kteří měli peníze ve spořitelnách na vkladní knížce nebo na běžném účtu. Tam až do 1000 Kčs bylo vyměňováno 1:5, pak do 5000 1:6,25 atd. - duplovalo se to podle výše vkladu. Právnícké osoby vyměňovaly peníze na běžných účtech 1:5 neomezeně. Staré vázané vklady a všechny cenné papíry byly zrušeny.

Na podzim složil profesor Horeš druhou vánoční mši, tentokrát pro varhany a komorní orchestr. O vánočních byla dáována na našem kúru. Začíná „Světlo vyšlo s nubes výše.“ Je pro smíšený sbor, tenor není obligátní. Poměrně je snadná k nacvičení. Kde nemají komorní orchestr, možno ji provést jen s varhannami.

Odstrihujte okraje listků. Zrychlete obsluhu v prodejnách.

653 d SÁDLŮ 320 g	653 d 100 g maso	653 d 500 g maso	653 d 150 g tuky	653 d 100 g tuky	653 d 5 g tuky
653 d 100 g maso	653 d 100 g maso	653 d 100 g maso	653 d 100 g maso	653 d 100 g maso	653 d 50 g tuky
653 d 50 g maso	653 d 50 g maso	653 d 50 g maso	653 d Zvláštní listřížek II d		653 d 50 g tuky
653 d 50 g MOUKA	653 d 50 g MOUKA	653 d 100 g MOUKA	653 d 500 g MOUKA	Listek na potraviny pro zaměstnané ● I. VI. — 30. VI. 6/1953	
653 d 50 g MOUKA	653 d 50 g MOUKA	653 d 100 g MOUKA	653 d 500 g MOUKA	653 d S 150 g másla D	
653 d 100 g MOUKA	653 d 100 g MOUKA	653 d 100 g MOUKA	653 d 1000 g MOUKA		
653 d 100 g MOUKA	653 d 100 g MOUKA	653 d 100 g MOUKA	653 d 1000 g MOUKA		
Platné do 10. VI. * CHLĚB		653 d CHLĚB	Platné do 10. VI. * CHLĚB		
653 d 1000 g	653 d 100 g	653 d 1000 g	653 d 1000 g		
Platné do 20. VI. * CHLĚB		653 d CHLĚB	653 d hrubá mouka		
653 d 1000 g	653 d 100 g	653 d 1000 g	653 d 500 g		
CHLĚB 1000 g		653 d CHLĚB 100 g	653 d hrubá mouka 1000 g		
653 d CHLĚB 50 g	653 d CHLĚB 50 g	653 d CHLĚB 100 g	653 d hrubá mouka 100 g	653 d hrubá mouka 100 g	
653 d CHLĚB 250 g	653 d CHLĚB 250 g	653 d CHLĚB 250 g	653 d hrubá mouka 100 g	653 d hrubá mouka 100 g	

Odstrihujte okraje listků. Zrychlete obsluhu v prodejnách.

Poslední potravinový listek, vydaný pro červen 1953.

Rok 1954.

Rok 1954 byl rokem mariánským. Svätý Otec Pius XII. vyhlásil jej na památku svého výročí dogmatu o Neposkvrněném Pčeti P. Marie. Zde jsme poněkud více než jindy slavili mariánské svátky, kovali jsme s větší lehkou májové pobožnosti. Také účast věřících u svátosti byla poněkud větší.

Na podzim minulého roku jsme opravili ve farnosti a komin. V letošním roce jsme mohli přehřít sušnou část kostela. Spatné křesly byly vyměněny za nové, prejny většinou ještě dobré byly ponechány a opraveny. Byl opraven kamenný kříž před kostelem (na místě, kde před stoletím stála kaple sv. Jana Křtitele). Také na kostele Nejsv. Trojice jsme alespoň část hlavní kopule vyspravili šindelem.

Při těchto opravách byl materiál hrazen ze státních příspěvků, práce ze sbírek a darů věřících.

Obřady Bílé soboty jsme původně namýšleli vykonat v noci ze soboty na neděli. Ordinář diecéze miře totiž od roku 1952 povolil tyto obřady novým způsobem. Je to na škoušku, pořadí snad se má být v celé církvi zavedeno. Z mnoha důvodů jsme však od toho upustili a obřady i mše sv. byly konány ještě po staru, avšak odpoledne před „Vzkříšením“. Účast lidí byla sušná.

První sv. přijímání bylo v neděli 30. května. Po sv. přijímání byla dána přespoluim dětem snídane.

Zároveň přistoupily slavnostně k sv. přijímání ty děti, které lonžského roku byly ponejprv. Slavily tak jakési výročí svého 1. sv. přijímání. Ostatní věřící byli

vybídnuti, aby si také vykouali sv. spověď a sv. přijímání.
Vše to bylo velmi působivé a rozhodli jsme se, že napříště
to tak budeme dělat po každé!

V květnu zemřel v Českých Budějovicích zdejší rodák
profesor Msgr. Kašpar Štěpán. Do Třebovických Svini jezdil
řád a na pouti u Svate Trojice každý rok vypouáhal.
Loni tedy naposled. Byl pohřben v Budějovicích v pondělí
31. května. Jeho pohřbu jsme se se Svini účastnili v dost
velkém počtu.

Vdp. katecheta Němec odchází dnem 1. září do
důchodu. Všecky školy budu tedy vyučovat sám, jediné
v Todi a ve Slavči bude vdp. Němec vyučovat jako
externista. Zdejší 3. a 7. třídu bude vyučovat jako externista
s. Al. Cichová, která je katechetkou v Nových Hradech. Jinak
vdp. katecheta Němec slíbil, že tu bude i nadále vypouáhal
v duchovní správě. Každou neděli bude mít o 1/2 8. hod.
náno moř sv., také do Slavče bude jezdit a podle možnosti
bude konat rodání más sv.

Koncem roku je opět výměna okresního církevního
tajemníka. Pan Janovský odchází do Borovan jako kanovník
„Calofrigu“. Okresním církevním tajemníkem se stává pan
Alois Kohout z Mohuric.

Od listopadu s. r. do září příštího roku konám
role nákladní vojenskou službu. Výhoda je, že nemusíme
byť v kasárnách, ale konáme role výcvik při Svaramu.
Cvičení máme jednou za týden: nejdříve to bylo ve
středu, později v pátek.

Ve čtvrtek před „Štědrým dnem“, 23. prosince,
odpoledne se přihnul těžký mrak, z něhož padal sníh

s deštěm. Rozpoutala se vichřice a krátká zimní bouře. Blesk uhořel do elektrického vedení kostela ve Slavčích, vyhodil v sakristii elektroměr, který začal hořet a od něho chytlo ostatní zařízení sakristie. Teprve když plameny vyšlehly oknem, bylo to zprorokováno a začaly záchranné práce. Hořela všechna kostelní poucha a celé zařízení sakristie. Do kostela se oheň nedostala, byly zavřeny kovové dveře mezi sakristií a kostelem. Ovšem elektrická instalace byla zničena celá. Škodou kolem 28 tisíchradila Státní pojišťovna celou. Elektrická instalace byla opravena a zavedeno elektrické osvětlení křížové cesty.

Rok 1955.

Obřady Bílé soboty jsme letos konali jako loni. Sice ještě po staru, ale odpoledne ve 4 hodiny, před „Vakříšém!“

Slavnost 1. sv. přijímání byla 15. května. Pouévadř řádové průvody už nemáme povoleny, tedy ani ne průvod dětí před 1. sv. přijímáním, od letošního roku to konáme takto: Děti se shromáždí ve fari, kde se jim dají pokyny, jak se v kostele chovat, nacvičí se následně atd. Poté jen tak v hořku jdeme ke kostelu. U kostela seprve se seřadí průvod. Po mši sv. jdeme k fotografovi a pak je zde ve fari dětem dána suídaň.

O pondělí u Sv. Trojice loni i letos nám vypraváhal vap. administrátor z Bezdruce P. Karel Václavík. Letos na podzim byl přeložen a do Bezdruce přišel dp. P. Václav Frolík.

V červenci bylo ohlášeno a vykonáno generální mytí našeho kostela. Přihlásilo se na pomoc hodně lidí, takže v jednom dni bylo všechno hotovo.

Od ráni konáme mše sv. ve všední den rase až v 7 hod. ráno. Vyučoval ve škole můžeme až v odpoledních hodinách, takže ráno nespěcháme.

25. ráni byla asi poprvé v dějinách farnosti mše sv. v Boršikově. Mají tam jen malou kapličku, proto byla mše sv. s povolením církevního tajemníka venku. Boršikovští kamýšleli, mít tam tu mši sv. tradičně - při příležitosti prosvícení na sv. Matouše. Povolení však bylo dáno jen pro tento rok.

Od letošního roku postupně, zpočátku jen málo
 muatelně, upadá náboženský život dětí. Příčin je mnoho, ale
 šelko se dá omluvit náboženská vlastnost rodičů. Přihlášek
 na náboženství je rok od roku méně. Někde se rodiče
 obávají o své pékné místo, někde zase o budoucnost dětí;
 v nejčastějším případě je to však jen náboženská vlastnost
 a nerájem. Někde jen o přihlášky na náboženství; ale děti se
 vzdávají i částého sv. přijímání; jsou už případy, i když jen
 ojedinělé, že i děti přihlášené na náboženství jdou k sv.
 přijímání jen jednou na rok a někdy ani to ne. Také už
 nyní nenajdeme dostatečný počet hochů a děvčát, kteří by
 drželi čestnou stráť před vystavenou Nejsv. svátostí v Božím
 hrobě, na osadní svátek 16. května a na Krista Krále,
 kdy jsme šel výstav konali, letošního roku však naposled.
 Jen ministranti máme dostatečný počet, kdežto v mnohých
 farnostech je už skutek nemohou.

Rok 1956.

Od 1. ledna tohoto roku vstupují v platnost nové liturgické předpisy. Poněkud se mění modlitba breviáře (semiduplex se stává simplex, simplex commemoraci, vynechávají se Pater a Ave před horami ad.) Vě mši sv. zatím není změn kromě liturgie sv. týdne, která se mění úplně. Doba konání této liturgie se přizpůsobuje době, kdy se události staly. Želtný čtvrtek je památkou večere Páně, proto se koná mše sv. v odpoledních nebo večerních hodinách. Iž liturgie Velkého pátku má být odpoledne nebo večer. Na Velký pátek se dovoluje a doporučuje sv. přijímání. Na Bílou sobotu se všechny obřady posouvají na noc. Z rozumných důvodů možno je anticipovat, ne však před západem slunce. Už od loňského roku je eucharistický příst omezen na 3 hod. před sv. přijímáním, kdy není dovoleno jíst a pít alkoholické nápoje. Jednu hodinu před svatým přijímáním není dovoleno pít žádné nápoje kromě vody, která eucharistický příst neporušuje. Nemocní smějí vsít lék bez jakéhokoliv omezení. Tyto úlevy by mohly přispět k horšímu častějšího sv. přijímání. Zda tomu opravdu tak bude, ukáže příští vývoj.

Druhou neděli po velikonocích 15. dubna bylo svěcení zvonu pro kapli v Borsíkově. Borsíkovští by rádi dosáhli povolení, aby mohli mít v kapli mši sv., ale nedařilo se to. Zvon byl posvěcen v ambitech kostela Největější Trojice při příležitosti mše sv., která tam 2. neděli po velikonocích byla. Pak byl převezen do Borsíkova a zavěšen v tamní kapli.

1. sv. přijímání bylo v neděli 13. května.

40.
Svátek sv. apoštolů Filipa a Jakuba, dosud slavený 1. května, byl přeložen na 11. květen. Tím se také mění doba proudu ve Slavci. Na 1. květen byl dán nový svátek sv. Josefa dělníka. Církev se tak hlásí k oslavě práce dělníků, když už po více než půl století je 1. květen oslavován ve světě jako „svátek práce.“ Zároveň byl zrušen svátek sv. Josefa, ochránce Církve, který se slavil s ohlávou ve středu po 2. neděli po velikonočních.

Po velikonočních svátcích přestal být okresním církevním tajemníkem pan Hlohous a stal se jím přednosta odboru pro vnější věci pan Josef Starý.

Svátek Božího těla připadl letos na poslední květen. Původně jsem měl v plánu večer v 6 hodin konat mši sv. a potom průvod kolem kostela. Jistě řízení Božímu k tomu nedošlo. Církevní tajemník pan Starý chtěl najít příležitost k represáliím proti duchovnímu správci, a právě tento průvod, jak jsem se dověděl, mu měl tuto příležitost dát (třebaže konaný jen kolem kostela je na církevní půdě). Po 5. hodině večerní však přišla prudká bouře, že bylo sotva možné stačit odhalit postavení oltáře. Bouře s lijákem vyřadila na delší dobu elektrický proud a na průvod ani v kostele nebylo poskytnuto - při nedostatečném světle svíček by se nedal důstojně vykonat. Lidu bylo velké množství. Po mši sv. byla vykonána poslední májová pobožnost a průvod se konal až v neděli v kostele. Následující neděli byl průvod kolem kostela Největější Trojice; ten povolen byl.

V novém školním roce místo katechetky sl. Cíkové vyučovala sl. Božena Kleinhauserová. Vyučovala též v Žumberku.

Na svátek Krista Krále 28. října odpoledne bylo svécím křížem na porcesti Trávec-Jlovice. Kříž je majetkem

nelejší občanky paní Koumárkové. Kříž byl dvěma opilými mladíky rozbít; museli jej dát do pořádku. K svěcení sjednala paní Koumárková autobus, který byl v Trhových Svini plný; dosti lidu se takéúčastnilo z Trčbče. Prouhuva a svěcení bylo vykonné v autobusu, protože počasí bylo přímo hrozné: padal sníh s deštěm a vítr měl povahu sakrška vichřice.

Roku 1957.

Poněvadž jsem byl od 23. ledna do 12. února na léčbě v lázních Luhačovicích, nastupovali mne zde vdpp. katecheta Němec a J. R. Chalupa z Nových Hradů.

Obrády Svátého týdne jsme vykonávali: Na Zelený čtvrtek v 17 hod., na Velký pátek v 15 hod., na Bílou sobotu v 22,30 hod.

Čekali jsme s opravami kostelních oken. Zátiž v tomto roce uděláno jen jedno nové, ostatní nás čeká v příštích letech.

První sv. přijímání bylo v květnu, v neděli 26.

Na jaře letošního roku bylo řečeno svoleno dosavadní pohraniční pásmo. V r. 1951 bylo totiž posunuto dosti hluboko do vnitrozemí; proslor na Horní Skopnici byl již v pohraničním pásmu a nebylo možno tam cestovat leč jen na vládní propustku, vydanou orgány Věřejné bezpečnosti. Tím také měla upadly pouti na Dobrou Vodu u N. Hradů - byla v pásmu. Tradici tam bývalo několik poutí na rok, hlavní byla na svátek Našebevzdání P. Marie. Na pondělí svatodušní bývala t. sv. „velká“ pout.

Nyní tedy bylo možno pouti na Dobrou Vodu obnovit. Protože pondělí svatodušní je už po několika let svátkem křižovním, udělali jsme „velkou“ pout na Boží hod svatodušní. Mše sv. tam byly: v 9 hod., a 1/2 12. hod. a slavná s hářáním v 16 hodin. Na tuto odpolední jsme přijeli ze Lvíně několika autobusy. Účast lidu byla mimořádně veliká, nejen z okolí, i ze vzdálených míst.

Také na další pout na Dobrou Vodu pro sv. Petru a Pavlu jel ze Lvíně mimořádný autobus.

Na svátek Sedmiobolestné P. Marie 15. ráž jsme si vykonali pout na Křemešník u Pelhřimova. Vyjeli jsme autobusem po 9. hodině dopoledne. Na Křemešníku jsem měl mši sv. v 16 hodin. Počasí jsme neměli pěkné, přesto však byli účastníci spokojeni a řádali, aby chom samu jeli příští rok zase. Plánujeme to tak, že samu pojedeme v neděli po sv. Anně, kdy stejně bývá na Křemešníku pout (kdysi pout pelhřimovských řev). Na hlavní pout na svátek Nejsvětější Trojice samu nemůžeme, poněvadž máme samu ten den pout ve Svíněch.

O týden později 22. ráž při příležitosti posvěcení bylo svěcení opravene kapličky v Čátrajicích. Obyvatelé chtěli, aby samu byla také mše sv.; to nebylo okresním církevním tajemníkem povoleno; bylo dovoleno jen svěcení. Mše sv. byla v kapli v Mezílesí, odtud jsme pak šli do Čátrajic a vykonali svěcení.

V neděli po sv. Václavu 29. ráž jsme opět jeli na pout na Dobrou Vodu, kde jsem měl o 1/2 12. hod. kázání a mši sv.

V říjnu zemřel vdp. probošt českobudějovické kapituly Boček. Na svátek Věch svatých náhle zemřel vdp. kanovník Msgr. Karel Reban, dlouholetý spiritual a rektor kněžského semináře v Českých Budějovicích.

O vánočních byla na našem hřevu dáována slavnostní mše J. J. Ryby: „Hej mistře“. Zpěváci se svého úkolu velmi dobře zhostili.

Pošestelný byl varův svatých přijímání v adventě. Advent byl spíše krásný (1. prosince začal); během adventu bylo 1200 sv. přijímání, kterýžto počet nebyl dosud nikdy dosazen.

Naši ministranti.

77

Roku 1958.

Druhá mše sv. nedělní, která bývá ve 14.10, byla kdysi školní mše sv., kterou sloužil katecheta a mluvil k dětem exhortu. Změnou poměru školní bohoslužby zcela upadly. Jako upomínka na to, že kdysi ta mše sv. byla pro školní děti a teď dnes školní děti hlavně na tuto mši sv. chodí, a aby tyto děti měly něco pro sebe, když káráni musí být naměřeno hlavně k dospělým, už od loňského roku jsem se snažil něco pro děti mít, buď krátkou prouduwu po mši sv. či cosi podobného. Po různých pokusech asi od podzimem se to ustálilo pravidelně ve formě jakési volné pětiminutovky. Děti se ihned po mši sv. shromáždí v levicích u oltáře sv. Anny. Účast dětí bývá pětina a i hodně dospělých na pětiminutovce nastává.

První sv. přijímání bylo letos 18. května.

V tomto roce jsme dosti koukali zájezdy na poutní místa. Na Boží hod svatodušní jsme si vykoukali pout na Dobrou Vodu. Byla tam mše sv. s káráním v 15,30 hod. V neděli 22. června a opět v neděli 13. července jsme jeli do Chlumu u Trčové. Zájezdy byly až odpoledne; mše sv. tam nebyla, ale duchovní správce pro nás udělal pořehování. Také jsme si prohlédli část skláren.

Na Křesťáka jsme jeli v neděli po sv. Anně, 27. července. Vyjeli jsme v 8,30 a bylo sjednáno, že tam budeme před polednem; vdp. vikář pro nás vykouká káráni a já tam budu mít mši sv. Potuřel, příliš dlouho jsme se zdrželi v Pelhřimově, vdp. vikář už pak odjel, a tak byla pouze mše sv. Bylo nás přes 100 účastníků, jeli

jsme dvěma autobusy. Obědy jsme měli zakázané v Láruvě pod Křemešínkem. Na zpáteční cestě jsme si prohlédli námech v Červené Zhoře.

Herký jsme letos oslavili pout. Kardinál měl odp. Láruš z Ledenic. Hodně lidí přistoupilo k svátostem.

Ve čtvrtek 9. října ráno zemřel Svätý Otec Pius XII. Byl papežem 19 let, od r. 1939. Tehdy byl zvolen sakrta v předvečer druhé světové války a doba jeho pontifikátu jistě nebyla lehká. Byl nazýván papežem „mariánským“. Zasvětil celé lidstvo ochraně Panny Marie; v době druhé války v roce 1942 navedl pro celou Církev svátek Imce P. Marie na 22. srpna. 1. listopadu 1950 prohlásil dogma o Nanebevstí P. Marie. Vyhlásil mariánský rok v roce 1954 na památku stého výročí prohlášení dogmatu o Neposkvrněném Počítí P. Marie. Také hodně vyslovil rjevení P. Marie ve Fatimě a socha P. Marie Fatimské konala pout po mnoha zemích. Posledním jeho „mariánským“ činem bylo vyhlášení „lurdského mariánského roku“ pro letošek, kdy je sté výročí prvního rjevení P. Marie v Lurdech.

V neděli 12. října večer bylo na jeho paměť v naší diecési všude zvoleno po dobu 10 minut. V pondělí 13. října mělo být na něho rekviem - u nás to bylo až v pátek 17. října večer - pro větší pohodlí věřících.

K volbě nového papeže se sešli kardinálové v sobotu 25. října odpoledne, před svátkem Jeriše Krista Krále. Již 28. října byl zvolen papežem benátský patriarcha kardinál Angelo Giuseppe Roncalli, který přijal jméno Jan XXIII. Jeho korunovace byla 4. listopadu na svátek sv. Karla Boromejského. Pochází z miakého rodu - jeho otec byl zemědělským dělníkem - a je z 11 dětí. Jistě má voláší sympatie právě u dělnictva a celá Církev k němu vstříží a očekává se od něj mnoho.

Na podzim zde byla změna v Borovanech. Duchovní správce dp. Sedláček šel do Opaván a Borovany zatím administroval excurrento vdp. Ferdinand Klíma z Mladošovic. Později se do Borovan přestěhoval.

Také ke tanci roku byla změna v osobě okresního církevního tajemníka. Pan Skarj se stal předsedou JZD v Žumberku a místo církevního tajemníka zatím zastával přednostka odboru školství pan Pokorný.

Rok 1959.

Od začátku roku přestává na radejšímu okrese učit katechetka Božena Steinhauserová. Její hodiny jsme si museli porebrat my. Z farnosti Trhové Tříny vzal Trábec dp. Čížek z Olešnice, radejší katecheta vdp. Němec vzal Houdrač z farnosti Rychnov u N. Hradu. Od školního roku 1959-1960 učím v Trábeci já. To už opět máme okresního církevního tajemníka, je jím pan Josef Mikoláš. Zastával tuto funkci přes rok, potom až do prusčení okresu se o to podíleli pracovníci Školního odboru ONV.

Obřady Svátého týdne: Zelený čtvrtek v 17,30; Velký pátek v 15 hod.; Bílá sobota ve 22,30 hod.

V neděli 19. dubna jsme si vykonali pout na louec se Vědřan. O týden později, 26. dubna, bylo společně obnovení křesťanské slibu dětí, které přistupují k 1. sv. přijímání. Letos se nám nehodilo nikterak, stanovil datum 1. sv. přijímání na květen nebo na začátek června. Teprve 28. června jsme to mohli vykonat. Neví to příliš vhodné, poněvadž je už konec školního roku. Rozhodli jsme se, že příště budeme tuto slavnost konat raději dříve.

již před dvěma roky udělal radejší sklenář p. Josef John velmi pěkné barevné okno do kostela. Letos jsme mohli udělat dalších 5 oken nových a jedno vyspravit. Škoda, že pan John nebyl častěji k tomu účelu od Stavebního podniku uvolněn, mohli jsme udělat mnohem více. KNV zaplatil největší část, sami jsme nemuseli mnoho přispět. Jedno okno stálo kolem 8 tisíc. Přibližně jedno okno bylo zapláceno z vlastních prostředků;

ostatní státním příspěvkem z KVV. Ohra byla provedena odborně do olova barevnými skly.

Už od r. 1952 si koupíme aspoň 2-5 májových pobožností v kostele Nejsv. Trojice. jsou spojeny se mši sv. a dosti navštěvování. V sobotu 30. května jsme jeli autobusem na májovou pobožnost do Klajna u Lobčanova. Účast značná, sčítání přišlo.

Na Boží hod svatodušní odpoledne jsme byli na pouli na Dobré Vodě.

V křesťní kapli našeho děkanského kostela máme oltář, na němž byl velmi starý obraz Nejsvětější Trojice. Tento obraz byl tak sešátralý, že už pomalu nebylo znát, co představitel. Kromě toho v něm byly velké trhliny, které se časem zvětšovaly. Obraz jsme sundali a dovezli do Nových Hradů k p. Josefu Koumrovskému, aby jej přemaloval. Pan Koumrovský, válečný invalida, není malířem z povolání, je to samouk. Některé jeho obrazy jsou pozoruhodné. V kapli na Bejtech také znovu namaloval obraz Nanebevstoupení Páně, přesně podle staré předlohy. Proto i tuto práci jsme mu radali. Obraz namaloval velmi pěkně, je to věrná kopie starého. Říkal, že je to jeho první tak velká práce. Bylo vidět, že se dělá s láskou - a také účet nebyl velký, jen tak na materiál a menší příspěvek na obřív. Chtěl to dát jako dar sviveneskému kostelu. Také to byla jeho větší práce poslední; o rok později zemřel a je pohřben na našem hřbitově.

Boží tělo - průvod - jsme letos konali zde i u Svate Trojice kolem kostela. Zde ve čtvrtek 28. května večer, u Sv. Trojice odpoledne v neděli 31. května.

V neděli po sv. Anně jsme si vykonali pout na Křemešník. Vyjeli jsme dvěma autobusy, tentokrát již ve 4 hodiny ráno.

Po dobu žní od letošního roku máme první mši sv.
v neděli již v 7 hod. ráno, druhou o 1/2 10. hod. U 8 hod. ráno
míváme mši sv. v Žamberku. Po dobu žní také nekouáme
večerní poschudní.

Rok 1960.

Tento rok je politicky významný tím, že jsou zrušeny menší okresy a jsou spojeny ve větší celky. Také radejší okres Třhové Sviny je zrušen a celý připojen k okresu České Budějovice. K tomuž také bude patřit bývalý okres Týn n. Vlt. V ikariáty zatím ještě zůstávají, ale dá se předpokládat, že také budou sloučeny podle okresů.

Změny nabývají platnosti od 1. července tohoto roku. Okres Třhové Sviny jako samostatný trval 11 1/2 roku.

V Církvi se nyní uplatňuje obrodné hnutí, které začal nynější Svätý Otec Jan XXIII., voláště tím, že oznámil konání nového všeobecného církevního sněmu - Vatikánského II. Již dnes je jisté, že budou velké reformy, hlavně v liturgii a v církevní disciplíně. Očekává se velké sblížení všech křesťanských Církví. Osoba Svätého Otce Jana, prostého muže velkého ducha, je jistě k tomu volání povolána.

V únoru jsem byl opět na léčeni v Luhačovicích. Dp. katecheta tehdohráše mne odmítl nastupovat, proto rde míval v neděle mše sv. vdp. Čížek z Olešnice, v pátky večer vdp. Dr. Chalupa z Nových Hradů.

Obřady Svätého týdne jsme letos vykonávali takto: Na železný čtvrtěk 14. dubna v 18 hodin. Podle církevních předpisů má být pak adorace celou noc nebo aspoň do půlnoci. U nás - poněvadž to nebylo ve zvyku - to bude velmi těžké. Snad postupně. Letos jsme měli tuto adoraci do 22 hodin, ale i tak bylo lidí velmi málo.

Na Velký pátek hlavně kvůli varhaníkovi a zpěvákům jsme začali liturgii až v 18 hodin. Celkem byla velmi působivá a večerního slavnosti!

Obrádky Veliké noci jsme letos anticipovali od 20. hodiny na Bílou sobotu. Uchrání se, že to asi vejde do praxe, poněvadž bylo mnohem víc lidí, než kdysi to bývalo až pozdě v noci.

První sv. přijímání dětí a generální sv. přijímání ostatních jsme letos měli na Bílou neděli 24. dubna. Nebylo slyšet žádných námitek ze strany lidí, což bylo dost podivné. Teprve později jsem se dověděl, že to není sice neobvyklé, před léty prý se také konávalo 1. sv. přijímání hned po velikonočních.

Podle dovolení Sv. Otce Jana XXIII. smí být podáváno sv. přijímání ve večerních hodinách i mimo mši sv., jen když je to v souvislosti s nějakou pobožností. U nás to zvláště přijde v živahu při majových pobožnostech.

Na Borí hod svatodušní odpoledne jsme si zase koupali pout na Dobrou Vodu.

Na svátek Nejsvětější Trojice 12. června připadly v našem státě volby. Z toho důvodu jsme pout posunuli o týden později, lépe řečeno, rozdělili jsme ji. V sobotu před svátkem 11. června to bylo jako obvykle, zpovědi, mše sv. a mše pory. V neděli byla u Svaté Trojice jen jedna tichá mše sv. o 1/2 8. hod. ráno. Teprve za týden 19. června tam byly tradiční tři mše sv. Po poslední byl Boritělový průvod pod ambity kostela s hudbou.

Na pout na Křemešník jsme jeli v neděli po sv. Anně opět brzy ráno. Zde měl mši sv. dp. Čížek z Olešnice. Na podzim (25. září) jsme si vykoukali pout do Lepkova u Milevska a na zpáteční cestě jsme se zastavili v Klokotech.

Našemu vdp. katechetovi už nebylo pro školní rok 1960-1961 dovoleno vyučovat náboženství ani externě.

Jedny převažal jsem i vyučování v Todu a ve Slavci sám. Vlivem poměrů a protináboženské propagandy se učitelé, ale i sá vlivem lhostejnosti mnohých rodičů je každým rokem méně dětí na náboženská přihlášená.

Od podzimu máme zase okresního církevního tajemníka, který dříve byl v okrese Tým n. Vlt. Jmenuje se Jaroslav Fuchs. Měl jsem s ním hned na začátku dost jednání, protože se jednalo o pronájem hospodářských budov někdejšího děkanství. Část budov byla pronajata Energetickým rozvodným návodům a část gumárně. S oběma podniky uzavřena nájemní smlouva.

V listopadu byla změna duchovních správců v Horní Kropivnici. Vdp. Kubiček přišel do Kříčic; do Kropivnice vdp. Petr Šulík ze Kříčic.

Přísny půst na Štědý den je dovoleno anticipovat. Každému věřícímu je ponecháno na vůli, chce-li se postit 23. nebo 24. prosince.

V Žumberku se s fary odstěhovali pan Veselý, ředitel školy v Chyškách v. v., a jeho manželka, ředitelka školy v Žumberku v. v., která nám po léta bráta na varhany. Nyní jede se svou do Žumberka brát na varhany paní Vlasta Bosáková, vdova po někdejším notáři.

Od 1. ledna 1961 vstupují v platnost některé liturgické reformy. Je upraven a zkrácen breviář, jsou upraveny některé svátky. Konfiterie před sv. přijímáním se říká jen mimo mši sv. Při některých mších sv. se vynechávají stupňové modlitby, při některých zase poslední evangelium. Krušské prořezávání je při každé mši sv. pronášeno klasik. Vě mši sv. zpívání bez asistence je také dovoleno okouzlování oltáře.

Rok 1961.

Liturgii Svateho tydne jsme vykonávali ve večerních hodinách stejně jako minulý rok.

Velmi krásné bylo letos 1. sv. přijímání dětí. Bylo jich průměrně hodně, přes 60 (jiná léta kolem 40.). Sv. přijímání bylo 2. neděle po veliknoci 16. dubna. Mělo být ještě o 5 dětí více, ale ty byly právě nemocné. Pro těch 5 dětí bylo ještě nahrazení 1. sv. přijímání 11. června. Obojí se pěkně vydařilo, ať na počasí, ale na to jsme zde vyhlí. Žádka je hezká, a tadyš, tak zase nic. Může být ta slavnost v dubnu nebo v červnu, je to stejné.

Obresní církevní tajemník p. Fuchs je vážně nemocen. Zatím to na něho vykonává pan Bohumil Cukr. Hlavá se našim tajemníkem pro Fuchsové smrti v červnu letošního roku.

Živiny územní v obresech měly vliv také na rozdělení vikariátů. Od června s. r. jsme připadli vikariátem do Českých Budějovic; vikariáty Třbové Lvičky a Týn u Vlt. byly křišeny. Osobně mohu říci, že jsem měl z toho velikou radost; být vikářem v těchto dobách není nádhurný med a zodpovědnost je velká...

Novým našim vikářem je vdp. František Vokuba, osobní děkan a administrátor farnosti u sv. Jana Nepom. v Českých Budějovicích.

Už po několika let poroujeme mačný úpadek účasti na májových pobožnostech. Zde nemáme májové pobožnosti denně. Vždycky zde bývaly v neděle a masovění svátky; ve všední dny v úterý, ve čtvrtek

a v sobotu. Přidal jsem k tomu ještě pátek, protože je v pátek večerní mše sv., tedy pro ni ještě majová pobožnost. Kromě nedělí, pátků a pak majových u Sváté Trojice je účast pramalá. Přemýšlel jsem tedy na další omezení těchto pobožností. Lidem bylo oznámeno, že na akousku se letos budou konat ještě v neustátném rozsahu. Snad to některé pokne, aby nenechali tyto krásné pobožnosti spadnout. Ale výsledek to moc velký nemá...

Podle nových směrnic může ordinář dovolit vzhledem k místním poměrům jednotlivých farností, aby křížové průvody do polí, konané před svátkem Vanevstoupení Páně, byly přeloženy na jiné tři na sebou jdoucí dny v církevním roce, a to v kteroukoliv dobu. Na základě tohoto dovolení jsme je letos konali v neděli 5. postní a následující pondělí a úterý.

Už dávno nemůžeme tyto průvody konat v původním rozsahu. Kdysi byly konány takto: Na sv. Marka se šlo k Sv. Trojici Boršičovskou silnicí a zpět polní cestou od Sv. Trojice. V křížové dny: 1. K Sv. Trojici polní cestou a zpět po mohuřícké silnici. 2. Na Červený vršek polními cestami a přišinami. 3. Na Rejtek - staré farní dvůr a polními cestami, zpět od kaple na silnici a do Svini. Prosebné mše sv. byly u Sv. Trojice nebo na Rejtech; když se šlo na Červený vršek, tedy v děkanátském kostele. Po návratu bývalo prošetření.

Nyní konáme tyto pobožnosti takto: U Sváté Trojice máme průvod v ambitech, po případě k jednomu nebo dvěma nastavením vyjdeme ven, ovšem jen do nejbližšího okolí kostela. Na Rejtech kolem kaple. V Tuhových Svinech pouze v kostele.

Na Boží hod svatodušní 21. května jsme jeli na prout na Dobrou Vodu. Měl jsem tam mši sv. a kázání.

Zájezd kareu autobusem jsem už neorganizoval. Zde u
Svaté Trojice o pouťi vypomáhal ve zprovidání vdp. Kulík
ze Trojnice.

Přívod Božího těla byl zde ve čtvrtek 1. června okolo
kostela. U Svaté Trojice jen pod ambly kostela v neděli
4. června. Bylo to naposledy s hudební, pro příště už to
není vyššími místy "doporučeno."

Také zájezdy a pouťi už nemůžeme organizovat my.
Naposled to bylo ještě letos na Křemešník v neděli 30. července.
Bylo pouťi míře v budoucnu pořádal jen kancelář "Turista".

V létě byla změna v duchovní správě v Olešnici a
ve Klášově. Vdp. Čížek přišel z Olešnice do Klášova; do
Olešnice nastoupil vdp. František Vondryška, dosavadní
administrátor ve Vělejšovicích. Vdp. Hassman ze Klášova,
po delší době nejistoty, se dostal do Onšova v pelhřimovském
okrese.

V adventě zde vypomáhal ve zprovidání - už naposled -
vdp. Dr. Chalupa z Nových Hradů.

Rok 1962.

Bylo by velmi nutné opravit šindelovou krytinu střechy kostela Nejsv. Trojice. Karáři to na mnohé obtěže. Soukromník sakrové opravy nesmí dělat, musí to být socialistický sektor. A to tomu naše nejsou finanční prostředky. I když by se to dalo přehouat - nakouec KNT vychází dosti vsuč - je těžko sehnat materiál, šindel. Okresní stavební podnik jej najít nemůže. Je nutné, abychom si jej sehnali sami. Oběhl jsem se už na mnohé firmy, které prý šindel vyrábí, ale většinou přišla odpověď, že výroba byla už zastavena. Koučně přece se ozvalo „Društvo invalidů“ v Proseči u Skutče, že sice mají šindel výborné jakosti, šípavý, ale jen v omezeném počtu jej dodávají sam, kde oni sami nekonají tu práci. Na další dolary, sdali by mi mohli dodat šindel i s prací, jsem už nedostal odpovědi. Žato přišla nabídka z Brove, že by nám šindel dodali, ovšem jen řekavý, že to však mohou udělat až v 1. čtvrtletí příštího roku. Bylo nutné vrát i to a objednávka byla udělaná.

V práci se však zase ozvalo „Društvo invalidů“, zda bychom měli o šindel zájem, že by nám jej dodali. I když by byl poměrně drahý (2,65 Kčs) za kus, vrati jsme jej a objednávku v Brove jsme prusili. Práci jsme radali Okresnímu stav. podniku v Českých Budějovicích, který má zde ve Svíněch svou filiálku.

Také bylo nutné se postarat o opravu našich varhan. Jsu to barokní varhany z r. 1710, chráněná památka. Pohužel, jsou napadeny červotočí; také jejich stroj utrpěl různými opravami a rázaky pozdějších let, bylo by třeba je uvést do původního stavu. Už několikrát jsme se o to pokoušeli; v r. 1954 se sdalo, že ta opravě dojde, ale KNT prusil svůj příspěvek s poukáním

na to, se varhany počkají; nejprve je nutno opravit střechy kostelů, aby tam neteklo.

Teprve nyní se nashytka možnost oprav; bylo slíbeno, hlavně zásluhou pana tajemníka Cvrčka, že odbor památek při ONV ponese hlavní náklad těchto oprav. Bylo to zadáno firmě "Organa" v Kluzné Hoře. Vypracován rozpočet, poroději i druhý - přes 140 tisíc. A bylo rozhodnuto, že oprava bude rozdělena do několika let, půjde to po etapách.

Začátkem roku 1962 omezovali ap. Dr. Chalupa z Nových Hradů náplatem plíc. Poroději se z toho ještě dostal, ale mnoho práce už vykonávat nemohl.

V době mého léčení v Luhačovicích v únoru t. r. zde nastupuje vdp. Vondruška z Olešnice. Poslední výpomoc ve zprovidání zde nebyla dovolena. Až zase na Boží hod velikonoční, před 1. sv. přijímáním, zde mohl vdp. administrátor z Olešnice zprovidat.

Hlavnost 1. sv. přijímání byla letos v Pondělí velikonoční 23. dubna. Bylo zase přes 60 dětí jako minulého roku. Tentokrát bylo nádherné počasí a velmi teplo (29°), to jsme dosud neměli nikdy.

Škňárové průvody byly letos pro naši farnost přeloženy na 7., 8. a 9. května, hned po 2. neděli po velikonočních. Pracovní doba u nás byla totiž upravena tak, že v neděli 6. května se pracovalo; 8. a 9. května byly dny pracovního klidu, takže se dalo počítat s větší účastí lidu na škňárových průvodech. Také jich bylo mnohem více než obvykle. Na majových pobožnostech je však účast nepatrná.

Průvody Božího těla byly: tady jen v kostele a u Svaté Trojice pod aumbity. Bez hudby.

Do kostela Nejsv. Trojice bylo nakoupeno 40 řidlí. Byl to dar jedné věřící, která nechce být jmenována. Další darem jmu tam dostali ještě několik řidlí, takže pro starší lidi to tam bude pohodlnější.

Na pout na Křemešník jsme zase jeli v neděli po sv.
Anně 29. července. Ovšem ten zájezd už upřádal děkanův úřad.

Na podzim onemocněl náš vdp. katecheta Jaroslav Němec
střevní nemocí. Noncem nářím musel být převezen do nemocnice,
kde byl dvakrát operován. Přibyla mi ještě starost o filiální
kostel ve Slavči. Zde není možno mít jedny nedělní
bohoslužby, a tak se často stávalo, že jsem v neděli musel
sloužit 4 mise sv. Někdy zase jsem to střídal tak, že jedny
neděle byla mise sv. ve Slavči a další neděle v Zumberku.
V křemešnickém nedostatkem kněží to musíme dělat, jak se to dá.
A jsme rádi, že ještě lidé mají o misi sv. zájem. Někde není
ani to... Acť je Slavčův filiální kostel, věřící se tam hodně
mise sv. účastní.

V souladu s novými liturgickými předpisy jsme také
upravili „porály.“ Porální mise sv. teď není dovolena, honá
se v barvě dne. Ostatní prvky však trvají. Od 6 hod. ráno
se křesťadí, v 6,30 je zpěv „Ejhle, Hospodin přijde“ a „Posu
dejte“ s příslušnou modlitbou (v neděle). Pak honáme zpěv
„Anděl Páně“. Křesťádové modlí se hlasitě a věřící
recitují „Konfiteor“. V obětování mají také českou recitaci;
Pater noster je latinský.

Porály jsou u nás poměrně hodně navštěvovány
a volá se je hodně těch, kdo při nich přistupují k svátému
přijímání. Avšak jiná skutečnost je zase smutná:
nemocní se dávají málo rozpatřovat. Každým rokem
přibývá počet těch, kteří umírají bez svátostné pomoci,
bohužel, často vlastní vinou nebo vinou svých nejbližších...

Ke konci roku nám byl dodán šindel na opravy
kostela Nejsv. Trojice. Celkem stál přes 31 tisíc; 20 tisíc byl
státní příspěvek, ostatní jsme zaplatili ze sbírky.

Rok 1963.

Poněvadž nás pak kolecheta velp. Němec je ještě stále v nemocnici, a je velká ošarba, raději pro návratku bude ještě moci sloužit mše sv., musíme se už připravovat tak, aby to šlo i bez něho. Také na výpomoc v Nových Hradech už nelze spoléhat. Vdp. Dr. Chalupa je nemocen, ke konci minulého roku pobyl asi 6 týdnů v nemocnici, nyní leží doma. Duchovní správu v Nových Hradech zastává administrátor z Horní Skupnice vdp. Petr Gulík; věci hospodářské mám zatím na starosti sám. Když jsem chtěl jako každý rok koncem ledna odjet na léčbu do Luhačovic, nařídil jsem výpomoc v Olešnici. Vdp. Vondryška sem jezdil na neděli, kdy byla mše sv. jen ve 1/4 10, a na pátek večer. V Žumberku a ve Slavči nebyly by tři neděle mše sv. vůbec. Vostředních funkcích se střídali vdp. z Olešnice a z Borovan.

Na hromnice (letos v sobotu) vykonal svěcení svíček a mši sv. zde ve Svinech vdp. Vondryška. Bohužel, pro značný mráz bylo jen málo lidí (kolem 20.) Tato zima se vůbec vymazuje velikými mrazy, jaké už nebyly od zimy 1928/1929. Mrazy dosahují běžně až -25°, někdy jsou i větší; a drží stále; račaly před vlnoci a jen s malým ulevením přes celý únor. Také sněhu je poměrně hodně. Poněvadž v minulých letech byly zimy poměrně mírné, byla tato zima překvapením a mnoho lidí nebylo ani řádně zásobeno palivem, poněvadž s tím nepočítali. Bude to naše poučení pro příští léta!

Postní spovídání jsme tu měli na 4 neděle postní. Bylo hodně lidí. Udělali jsme to tak, jak se nám to osvědčilo už v adventě. Páno zde byla jen jedna mše sv. o 1/2 8 hod. Pak jsem odjel do Slavče, kde jsem spovídal a měl mši sv. Odpoledne od 1/2 3 hodiny jsme spovíдали zde s vdp. Vondryškou, ve 4 hodiny jsem měl mši sv. se sv. přijímáním.

Letošní rok je významným cyrilometodějským výročím. Je tomu 1100 let od doby, kdy svatí bratři Cyril a Metoděj přišli na Moravu, aby zde hlásali Kristovu víru v mateřském jazyce lidu. V našich podmínkách jsme nemohli dělat žádné velké oslavy toho výročí. Aspoň občas jsem při káráních udělal příležitost; často jsme také o tom mluvili ve škole při vyučování náboženství. V kostele jsme hodně zpívali cyrilometodějské písně a častěji jsme houkali pobožnosti k sv. bratrům.

Na podzim minulého roku přestal být okresním církevním tajemníkem pan Lužán; odešel na KNO. Místo OCT nahradil neobsazenou, respektive několik se jich vysbířovalo; až od června letošního roku se stal tajemníkem pan Josef Mikoláš, který to zastával již dříve pro okres Těchovské Panny.

V únoru přijel vdp. katecheta z nemocnice, nahradil však nemůže vykonávat nic. Bylo nutné také upravit obřady Svátého týdne.

Na Květnou neděli o 1/2 8. hod. ráno jsem měl zde mši sv. bez pašijí. Ve 1/4 10 bylo svěcení katekizy a mše sv. s pašijemi podle sv. Matouše. Těle bylo ve Slavčích v 11 hodin. Odpoledne ve 4 hod. jsem měl v Žumberku svěcení katekizy a mši sv. bez pašijí.

Na Zelený čtvrtek v Žumberku nebylo nic. Ve Slavčích jsem od 4 hod. odpo. křividal a asi v 5 hod. tam byla mše sv. Ihned po příjezdu jsem křividal tady a o 1/2 7. večer tu byla mše sv. a odhalování oltářů.

Na Velký pátek ráno v Žumberku bylo kárání, křížová cesta a odhalení sv. Kříže. Ve Slavčích od 1/2 5. hod. odpolední bylo čtení pašijí podle sv. Jana, kárání a odhalení sv. kříže. Zde od 1/2 6. hod. večer příležitost k sv. křividli a od 1/2 7. hod. slavné obřady všechny, přesně podle předpisu.

Na Bílou sobotu jsem v 7 hod. ráno dojel do Slavče vystavit
Nejsv. svátost na oltáři Božích hrobů. Po návratu jsem ji vystavil
zde. Ve Slavči bylo v 5 hod. večer „Vzkříšení“, v Žumberku
v 6 hod. večer. Zde začaly obřady se mší sv. v 8 hod. večer.
Na Boží hod jsem měl 4 mše sv. v dopoledních hodinách,
což byla značná námaha: o 1/2 8. zde, o 1/2 9. ve Slavči,
o 1/2 10. zde zpívanou a v 11 hod. v Žumberku. Ještě na
večer byly krásné nešpory, které však jsem už nekonal:
jednak jsem úplně ztratil hlas, mohl jsem jen šeptat,
jednak jsem jel do Štřidel, kde neuměla matka mého
předchůdce paní Anny Urbánové. Na pondělí velikonoční
měla pohřeb ve Velešíně; protože jsem se to nemohl zúčastnit,
vykonal jsem návštěvu v neděli odpoledne.

V únoru onemocněla také 81letá matka mé hospodyně.
Zdálo se, že je to chřipka; poněkud se ještě zotavila. Na železný
čtverek byla v hostele u sv. zprůvědi a u sv. přijímání; pak
ulehla a po 14 dnech zemřela.

V neděli 1. po velikonočních při mši sv. ve 1/2 10 jsme
vykonali obnovu křestního slibu dětí, které letos mají
přistoupit k 1. sv. přijímání. Letos - poprvé - mám dětí
velmi málo; bude jich pouze 14 včetně jednoho chlapce
z Žumberka a 1 z Č. Budějovic. Jinak ovšem v neděli
5. po velikonočních, 19. května, se nám slavnost pěkně
vydařila.

Letošní majové pobožnosti vykazují poněkud
vstup účasti; ne mnoho, je to stále dost slabé, ale přec
aspoň natolik, že není třeba bylo krásné pobožnosti
musit nebo značně omezit, jak jsem měl původně v úmyslu
po zkušenostech z minulých let.

Pout u Sv. Trojice 9. června byla velmi zdařilá.
Neolyčejná byla účast u svátosti. Vzp. Vondryška
samu zprůvedal od 7 hod. do 3/4 10. Ráno samu obryhla

70.
mše sv. nebyla, až ve 1/4 10; po ní jsem ještě chvíli spovídal,
o 1/2 11. hod. jsem měl kázání se zpívanou mší sv. Poté jsem
nasedl do spovědnice a spovídal do 1/2 2. odpoledne.

U pondělí svatodušní 3. června večer zemřel Svätý Otec
Jan XXIII. Jeho smrti řekli skutečně celý svět, i nekatolíci. Třebas
jeho pontifikát netrval dlouho, ani ne 5 let, vykonal mnoho
pro Církev, pro mír a porozumění mezi národy. Také
sblížil mezi sebou jednoduše křesťanská vyznání. Protestanti,
pravoslavní i jiní se už nedívají na naši Církev s nezá-
visostí a nepřátelstvím, ale začínají chápat, že všichni
souhlasíme jít k Bohu, i když každý poněkud jinou cestou.
A konečně i my následkem Svätého Otce máme jiný pohled
na ně. Více než dříve v nich vidíme bratry v Kristu, třebaš
bloudící, ale tím více potřebující naši lásky a našeho
porozumění. Vzpomínám tedy na ostře rozpory a invectivy
v časopisech v době před druhou světovou válkou. Jak my,
tehdy ještě chlapi, jsme se v toho radovali, když „jme
jim to dali!“ A naši církevní představení — ovšem brzdili
tuto činnost a toto snižství — ale bylo vidět, že s tím
souhlasí. Byl to boj; tím větší radost, že tento boj je už
skončen a nastoupila křesťanská láska!

Sv. Otec Jana XXIII. si vážil také ateisté; v zemích, jako
je naše, ovládaných komunisty, začala Církev nabývat
vážnosti. Také naše postavení se sice pomalu, ale přece
začíná zlepšovat.

Brzy byl zvolen a 30. června korunován nový papež,
kardinál Giovanni Montini, dosud arcibiskup milánský.
Jako papež přijal jméno Pavel VI. Slíbil, že bude pokračovat
ve šlépějích zesnulého Jana XXIII. Ohlásil pokračování
2. vatikánského koncilu. Ihned začátky jeho řízení
Církev ukazuje, že bude plnit doslova to, co při svém
nástupu slíbil.

Na Křesťanská jme jeli v neděli po sv. Anně 28. července.
Potom jme jeli do Želova.

71.

V srpnu byla změna v Besednici; dp. administrátor Pitra odešel do Ševětína a na jeho místo nastoupil ze Ševětína dp. Vladimír Vlček.

Po Dušičkách se změnilo také duchovní zpravce v Horu Štropnic. Dp. Šulík šel do Volenic a do Horu Štropnice přišel z Č. Budějovic dp. Jaroslav Lilač.

Změnu jsme měli také zde ve farnosti. Korespondovali do Českých Budějovic. Sedm let do bytu byl MVV příkazník šofer Kom. služeb pan Václav Studený. Na varhany nám v kostele nyní hraje paní Vlasta Posáková, vdova po notáři.

Konečně v letošním roce se začalo s opravou varhan. Byl rozebrán 1. manuál a odvezen k opravě do Hutové Hory. Zatím můžeme hrát pouze na 2. manuálu.

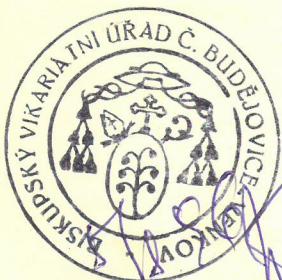
Také se začalo s opravou šindelové střechy kostela Nejsv. Trojice. Pokusil, ať na podzim, takže to nemohlo být letos dokončeno. Ještě stěží, až listopad byl velmi přetahný a i v první polovině prosince se dalo pracovat. Ostatní má být vykonáno až v příštím roce.

22. listopadu byl navražděn v Texasu prezident USA John Kennedy. Jeho význam byl světový; i v našem státě byl kladně oceňován. Novým prezidentem USA se stal Johnson.

Rodiny jsme měli letos přetah a četně navštěvované. Po vánočních jsem nervově onemocněl. Práce je na mne mnoho; zvláště se musím všemožně vyhýbat kouření 4 mš. sv. v neděli.

V létě - 19. června - zemřel v Nových Hradech vdp. P. Dr. Raimund Chalupa. Byl pohřben na Hradech v sobotu 23. června na velké účasti kněžství (přes 30) i lidu. Od té doby Nové Hrady nejsou obsazeny kněžstvem, dojíždí tam z Horu Štropnice; nejprve vdp. Šulík, pak vdp. Lilač.

Zde konštrahovaný p. děkana Jaroslava Holuba.
Podle svědectví jeho hospodyně st. Aloisie
Štrůtkové představitel kroniků na protest
proti zaražování státních orgánů do smír-
nic ve věcech. Státním dozorem vstoupil
tajemnicki tyto farmy kroniků včetně a místo,
aby se z nich poučili o poměry a věci
"úřadu", slovíli jim jako příslušné infor-
mace k různým přeručům našich věděch.

Dominik Šubický,
administrator